

¹Akkor elvitte Jézust a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög.²Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett.³Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré.”⁴Ő így válaszolt: „Meg van írva: Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”⁵Ezután magával vitte őt az ördög a szent városba, a templom párkányára állította,⁶és így szólt hozzá: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva: Angyalainak parancsot ad, és azok tenyerükön hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.”⁷Jézus ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!”⁸Majd magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét,⁹és ezt mondta neki: „Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem.”¹⁰Ekkor így szólt hozzá Jézus: „Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”¹¹Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki.

Kedves Testvéreim!

Mi a böjt? Ha az „utca” emberét kérdezzük, akkor azt a választ kapjuk, hogy: „nem szabad húst enni”. A húsevés tilalma hozzákapcsolódott a böjthöz, pedig a böjt nem erről szól. Ha minket, protestánsokat kérdeznek, akkor azt válaszoljuk, hogy mi nem böjtölünk, csak a katolikusok, jobb esetben a lelki böjtről beszélünk. De vajon kinek van igaza?

Ha a Bibliát nézzük, akkor mindenki téved, mert a böjt sokkal több és összetettebb dolog mindezeknél.

A böjt az ételektől való teljes tartózkodást jelentette a bibliai időkben. Tehát nem csupán a hús, hanem mindenféle étel megvonása volt ez, teljes önmegtartóztatás. De ismert volt ennek részleges kivitelezése is, pl. Dániel könyvében olvassuk: *Ízletes ételt nem ettem, húst és bort nem vettem a számba, olajjal sem kentem meg magamat, míg el nem telt a három hét.* Igazából ez az egyetlen bibliai hely, ahol arról van szó, hogy valaki nem eszik húst, mert böjtöl. Ugyanakkor viszont a böjt sosem volt öncélú, vagy érdemszerző cselekedet. Az öncélú, vagy az olyan böjt, amikor az önsanyargatással jobb belátásra próbálják az emberek bírni Istent, azaz zsarolják, mintegy éhségstrájkként nagyon messze áll a Szentírás tanításától, sőt Ézsaiás prófétánál éppen ez ellen fakad ki Isten: *De hiszen ti a böjti napokon is megtaláljátok kedvteléseketeket, és az embereiteket mind munkára hajszoljátok.*⁴*Hiszzen pörölve és veszekedve böjtöltök, sőt bűnösen, ökölrel verekedve. Nem úgy böjtöltök, ahogyan ma illenék, nem úgy, hogy meghalljam hangotokat a magasságban.*⁵*Ilyen az a böjt, amely nekem tetszik? Ilyen az a nap, melyen az ember a lelkét gyötri? Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákruhát ölt, és hamut szór maga alá, azt nevezed böjtnak és az ÚR kedves napjának?*⁶*Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a jogtalanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!*⁷*Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény hajléktalant, ha meztelen embert láatsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!*

Ezt szokták felhozni arra, hogy Isten szemében a böjt nem formaságokból áll, és nem a semmittevés ideje, hanem az aktív cselekvésé, mások segítségéé. De ez is tévedés, ez a ló túlsó oldala.

De akkor mi a böjt?

A böjt: minőségi idő Istennel.

A Biblia nagyon sokszor hasonlítja az Isten és ember kapcsolatát a házassághoz, a férfi és nő kapcsolatához. Egy kapcsolatban a kezdeti időszak a legaktívabb, hiszen ott még teljesen új a másik. Amíg megismerem, amíg hozzá nem szokom, hogy ott vagyunk egymásnak, addig „sülve-főve” együtt van a pár. De azután jönnek a hétköznapi időszakok, azok az idők, amikor próbára teszik a kapcsolatokat, amikor csak a gyerekekről, a mindennapi rutinról esik szó, amikor elmennek egymás mellett és már nem borulnak egymás karjaiba egy csókra. Szeretik egymást, és boldog, kiegyensúlyozott kapcsolatban élnek, de már nem az az első lángolás. A 8.-osoknak próbáltam elmagyarázni, hogy milyen is a házasság, és akkor jutott eszembe a grillezés képe, amikor begyújtjuk a fát, vagy a szenet, és az lángol egy darabig, de aztán a lángok alább hagynak, és marad a parázs, ami a grillezés szempontjából a legjobb. De ehhez szükség van arra, hogy néha felszítsuk a tüzet, hogy ne hagyjuk kialudni a parazsat.

Ahogy a házasságban, úgy az Istennel való kapcsolatban is nagyon fontos, hogy a parázs ne aludjon el. A házasságban ezt úgy érhetjük el, ha figyelünk egymásra, nem a közös teendőinkre, nem közösen a gyerekeinkre, nem az ügyekre, hanem egymásra. Minőségi idő, amikor csak ketten vagyunk ő és én, amikor egymás szemébe nézünk, amikor megsimogatjuk egymást, amikor kifejezzük az érzéseinket, szavakkal, tettekkel, amikor lemondunk a telefonról, tévéről, könyvről, mindenről, amikor beszélgetünk nem azért mert kell, hanem mert lehet. A böjt ezt jelenti. Amikor így vagyok az Istennel, amikor semmi más nem érdekel, amikor lemondok mindenről, csak, hogy Vele lehessenek. Amikor megvalósul az, amiről Jézus beszélt, amikor azt mondta: *Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek (az étel, ital, ruházat) ráadásként megadatnak majd nektek.*

Mai alapigénk azzal kezdődik: ¹*Akkor elvitte Jézust a Lélek a pusztába...* tehát Jézus nem azért megy a pusztába, mert ott szeretne az Istennel találkozni, nem azért megy oda, mert máshol nem találná meg a vele

való kapcsolatot, nem azért megy oda, mert a pusztá egy különleges hely, nem is azért, mert szeretne valamit kicsikarni az Istentől. Hanem a Lélek viszi. A Lélek – Isten Szentlelke, amely keresztelésekor leszállt rá és megnyugodott rajta, amikor hang hallatszott a mennyből: ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm. A szeretett fiú, most elmegy, hogy minőségi időt töltsön Istennel, ahol semmi más nem számít, mit az, hogy együtt vannak.

Dani igényli, hogy időnként tartsunk apa fia napot, amikor elmegyünk valahová közösen, és együtt vagyunk. Persze neki fontos az is, hogy mit csinálunk, de ezek az alkalmak mindig emlékeztetnek, mert beszélgetünk, mert elmondja a dolgait. Időt szánunk egymásra.

Jézus minőségi ideje Istennel, azaz böjtje negyven napig tart. Hogy miért negyven nap, arról most ne beszéljünk, az egy külön prédikáció. A lényeg, hogy ez alatt Jézus böjtöl, ami azt is jelenti, hogy nem evett: ²*Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett.* Amikor Jézus böjtöl, akkor minden más, még az étel is sokad rendűvé válik. Persze, azért az emberi szervezet egy idő után jelez: megéhezett. És ekkor lép be a képbe a kísértő. Még korábban azt is olvastuk. ¹*Akkor elvitte Jézust a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög.* Az ördög a 40 nap végén lép oda hozzá a kísértéseivel, azonban addigra Jézus már felvértezte magát, az Istennel való kapcsolatban, és visszautasít minden kísértést.

A kísértő ma is itt van, jelen van ebben a világban. Mióta a kígyó megkísértette Évát, és az első emberpár elbukott, azóta hatalma van, hiszen az ember hatalmat ad neki. Luther énekében is így fogalmaz: e világ ura. Igen azért van hatalma, mert engedjük, hogy hatalma legyen az életünkben. Persze nagyon nehéz vele, mert rendkívül ügyes, és még a jó dolgokat is kihasználja ellenünk.

Ahogy Éva esetében is tette egyes féligazságokkal hitegeti az embert. Olyanokkal, mint: „az még belefér”, vagy „a böjt arról szól, hogy nem eszünk húst”, vagy „a böjt a lélek böjtje”. Sokszor nagyon nehéz észrevenni a bűnre való csábítását, pedig ott van a hétköznapijainkban. Ha visszatérünk a házasságra egy pillanatra, akkor mindjárt láthatjuk a példát: mert mit mond a Sátán? Beszéljete a napi teendőkről, aztán csináljatok közös programot, nézzetek tévét közösen. Így beszéltek, volt közös programok, csak közben hagyatok kialudni a parazsat. Már elmúlt a szerelem, csakhogy közben arról nem esik szó, hogy ki volt az, aki hagyta, hogy elmúljon. Nem is szerettük egymást, csak egy fellángolás volt. Igen, de tettetek-e azért, hogy a lángból parázs legyen?

Visszatérve Jézushoz. Ő példát adott nekünk, hogy a legnagyobb kísértések között is hogyan lehet megállni. A Sátán három körben kísérti meg őt, de mindegyikben az ember Jézust próbálja meg meggyőzni arról, hogy ő nem is Isten fia. Hiszen, ha megtagadja Istent, ha elválik tőle, akkor az ördög elérte a célját. A három pont: a mindennapi szükségletek, a bizalom és a hatalomvágy. Jézus mindhárom kísértés esetén felhívja a Sátán figyelmét arra, hogy már a felvetés maga is hibás. Tehát nem nemet mond a kísértésekre, hanem helyére teszi az ördögöt. Nem ad neki teret az életében, nem vitatkozik, hanem rendre utasítja.

Megteheti, hiszen Isten, mondhatnánk. De Jézus nem ezért teszi, ő emberként, egy 40 napos böjt után teszi. Két hete a 2. Korinthusi levélből hangoztak a Pálnak adott ígéret szavai: *Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.*

Jézus emberileg nézve erőtlén volt a 40 napos böjt végére, ezért is próbálkozik nála az ördög. De Isten ereje benne volt, és bennünk is ott lesz és lehet, akkor, ha a vele való kapcsolat kerül az első helyre az életünkben. Ha valóban az ő országát és igazságát keressük először. Ha lemondunk – nem csupán a húsról – hanem mindenről. ⁷*Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítélem Krisztusért.* ⁸*Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őerte kárba veszni hagytam és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.* – írja Pál a filippi levélben.

Böjt – az Istennel töltött minőségi idő, amiben minden más másodlagos. Ahhoz, hogy ez megvalósulhasson lemondásokra, és odaszánásra van szükség. És még valamire.

A böjt ahogy a lila szín is mutatja, a bűnbánat ideje. Az Istennel való kapcsolat rendezésében ennek kell lenni az első helyen. Az én böjtöm, csak akkor lehet az Istennel való minőségi idővé, ha előtte elhárul minden akadály, ami addig elválasztott tőle.

Jézus ezért jött, ezért böjtölt, ezért tanított, gyógyított, tett sok csodát, és ami a legfontosabb: ezért áldozta fel önmagát a kereszten, hogy ne legyen már semmi, ami elválaszt tőle. Sokszor mondják, hogy a böjt a bűnbánati időszak, ami úgy válik igazzá, hogy tudom Jézus teste és vére megtisztít és alkalmasság tesz az Istennel való kapcsolatra, a Vele való őszinte beszélgetésre, az imádkozásra. Olvassuk el a bibliai böjtöket, azzal kezdődnek, hogy az emberek zsákruhát húznak, hamut szórnak a fejükre és bűnbánatot tartanak. Kezdődjön nekünk is így a böjtünk, az úrvacsora közösségében, Jézus Krisztus testében és vérének vételével, hogy erősödjünk a vele való kapcsolatban.